

մար խոնուած ժողովուած էր գոռոզն Իսրայէլ թերահաւատ հոգւով-
այլ մի սուրբ յարկի տակից որին Լէււէնէնք կոչում, և որի նուիրա-
կան քարերի վերայ ամենքս հաւատարմութեան ձեռք դրած՝ պաշտում
պաշտպանումենք Նորան թշնամու անհամբոյր աւերմունքից:

Քրիստոնեայ եղբայրներ, ուսման փրկարար գիտելեաց վերայ ազդու
և անդշ բարբառով մեր սրտի հետ ներդաշնակ խօսող, մեր նախնեաց
այս կենդանի և ոգերուզիս գրուածքները իմաստասիրենք լրջմտութեամբ,
Իմաստասիրենք, որովհետեւ նոքա, մեզ՝ հաւատոյ մէջ անարի և տկար
մարդիկներին ոչ այլ ինչ են սովորեցնում, եթէ ոչ անյողդողդ հաւատ
և ամբիժ սէր: Իմաստասիրենք, որովհետեւ նոքա և մեր կեանքը աշ-
խարհիս գարշ աղտեղութիւններից ազատ պահպանող արդարութեան
և զգաստութեան դասեր են սովորեցնում: Սիրենք դառն աշխատան-
քով կառուցած նոցա այժմ շէն և անշէն սրբավայրերը, և ինչ հոգւով
վերաբերուեցին նոքա դէպ այս անշունչ դասակերտները, նոյն հոգւով
վերաբերուենք և մենք նրանց, ընդ միշտ ծառայացնելով նոցա մեր բա-
րոյական օգտին: Սիրենք սոյն ձեռակերտների վերայ կեանք և ջանք
մաշող մեր տօնելի սուրբ հայրերին, և ինչպէս նոքա իւրեց զլուխը
սուրբ գրքի սնարի վերայ դնելով իմաստացան և զարգացան պէսպէս
շնորհներով, այսպէս և մենք նոցա քաղցրախօս երկերի վերայ, անդու
անդադար ձեռք դնելով, մարդենք նրանցով մեր հոգին ու միտքը կա-
տարեալ ուսմամբ և կատարեալ գիտութեամբ:

ՍԱՀԱԿ ՍԱՐԿԱՆԱԿ:

ԳՆՐՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ.

Երկնից ի ծիր երբ ցլան վառ
Եւ բոց ճաճանչքն Հայոց լերանց
Զարթոթաբերձ ներկեն կատար,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Գահոյք ձմրան յապտիպից
Երբ դիտապատտ անկցին կործան
Եւ գետք պղտոր ի ծով ահեղ
Փռւթան ախօք վիշապաձայն,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Առուակք վճիտ եւ հեղատոյլ
Երբ սրանան ծաղկանցն ի հոյլ,
Վարդ, մանուշակ եւ սուրբ շուշան
Զկենսունանիս բուրեն զբոյր,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Երբ ընդ պղււնց ցօղատարտի
Թռչի զեփիւռ մեր կենսառիկ
Եւ ընդ բաղխին թիւոց նորին
Զուղի լայնեն սէզք Դաւորիք,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Երբ ծաղկալից հովտին ի գող
Գառնին չքնաղ հոնէ դրնդիւն
Եւ հիացմամբ էք համօրէն
Հրճուին ծառոցն ի սօսափին,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Երբ քաղցրատոյլ երգէ սոխակ
Սնձկակարօտ ի գեղ վարդին,
Եւ հոնէ ձիկ նորեկ ծիծառն
Եւ սուլէ սուրբ ձայն սարիկին,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի:

Երբ գորգարին գեղածիծաղ
Տերեւայից ծառք անտառաց
Էւ յամենուտ հնչեն յոլորտս
Պանդուխտ թռչնոց երգ աւետեաց,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի,
Երբ խառն անդւետք կախաց, եզունց
Լիւն ի գաշտն ըզրառաչիւն
Էւ ի լերինս արօտական
Հօտից քաղցրիկն հնչէ մայիւն,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի,
Երբ այգեպտակք մեր եւ պարտէզք
Դանրաբեռնեալք պտղովք անուշ՝
Կոչեն դմեզ հրճուտնս յանդուն,
Էւ մշակին փողփողէ յայս,
Ո՛հ, դու, սիրտ իմ, մի հրճուիր, մի,
Զէ այն գարուն Հայաստանի,

Այլ երբ ի լոյս սուրբ գիտութեան
Կայտաւն սգիք Հայոց համայն,
Ի միութիւն, յերկնային սէր
Գրկէ. գգուէ այլ իւր ընկեր,
Վարժարանաց դնին հիմունք,
Ծաղկին ուսմամբ տնուս մանկւնք,
Թեւ խառն ընդ թեւ եւ սիրտ ընդ սիրտ
Իբրեւ մշտեալ բաղմաբիքս,
Յօդուտ ազգի եւ Հայրենիաց
Գարծ գործեոցեն միշտ աննախանձ,
Քէն չարաջոք ստեղծութեան
Դիցին ի բոց միանգամայն,
Էւ ի կրօն սուրբ կենսունակ
Լիցին յաւէալ քաջ նահատակ,
Միայն յայնժամ հրճուեանց, սիրտ իմ,
Այն է գարուն Հայաստանի,

ՅՈՎ.ՍԷՓ ՎԱՐԴ. ՓԻՆԱԶԵԱՆԵՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱՒ Ի ՄԵՌԵԼՈՅ

Հաւատացեալք Քրիստոսի, մեր մարգարէր Փրկիչը մարգկան փրկութեան մեծ գործը փառաւոր յաղթանակաւ ի գլուխ տարաւ, յաղթեց աշխարհի իշխանին, առ ոտն կոխեց մեղքերի ամեն տեսակները, հաղթեց մեր յառաջ առաքինութեան, բարեգործութեան և դէպի Աբրա-յաւթիւն առաջնորդող նեղ և անձուկ ճանապարհը, խորտակեց մարգ-կութեան վերայ բռնացող յաւիտենական մահուան եղջիւրները և աստուածային փառօք յարեաւ ի մեռելոց, Իւր յարութիւնը մեզ հա-ւատացեալներին նոյնօրինակ յարութեան անսուտ առհաւատչեայ պար-գեւելով, նորա ամբողջ երկրաւոր կեանքը մի երկունք, պատրաստու-թիւն էր մեր ամենիս փրկութեան, մեր կեանքը ևս թող երկունք ու պատրաստութիւն լինի մեր սեպհական փրկութեան, Յիսուսի յարու-թիւնը աւետող երկնային հրեշտակի ձայնը թող յարուցանէ և մեզ մեր բարոյական մեռելութիւնից, լցնէ մեր սրտերը Յիսուսի և ընկերի սի-րով, զինէ մեր հոգին մեր յարութեան և երանական վայելման յու-սովն ու հաւատովը, որով կարող լինինք քրիստոնեաւայեւ առաքի-նութիւններով և բարեգործութիւններով յաղթանակել աշխարհի և նորա ամեն հոգեկորոյս մեղքերի և հրապուրանքների վերայ, և մեր հոգեբուխ գոհութեան և փառաբանութեան և աղօթից անուշահոտ իւղով և խնկով պատրաստուենք տօնելու Փրկչի Աստուածային յա-րութիւնը, յաւիտենական կենաց մէջ նորան փառակից լինելու կեն-դանի յուսովն ու հաւատովը: